

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1146/2513

นางสมนึก เพชรเรือง หรือแช่ล้อย ที่ 1 เด็กหญิงวรรณา แช่ล้อยโจทก์ โดยนางสมนึก เพชรเรือง มารดาผู้ปกครอง ที่ 2 โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นางชีวลิ่ง แช่ตั้ง ผู้ร้องสอด โจทก์ นายกิมจิว แซ่จิ่ง ที่ 1 นายหังตง หรือคั่วก แซ่จิ่ง ที่ 2 จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 158, ป.พ.พ. มาตรา 159, ป.วิ.พ. มาตรา 249

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยฎีกาว่า โจทก์ไม่มีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายเพราะไม่ใช่บุตรและภริยาที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายนั้น แม้จำเลยจะมีได้ยกข้อนี้ขึ้นว่าในชั้นอุทธรณ์ จำเลยก็ยกขึ้นอ้างอิงในชั้นฎีกาได้ เพราะเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนโจทก์เป็นเพียงบุตรนอกสมรสของผู้ตาย ถึงแม้ผู้ตายได้แจ้งทะเบียนคนเกิดว่าโจทก์เป็นบุตรของผู้ตายและอุปการะเลี้ยงดูโดยเปิดเผยตลอดมา ก็ไม่ทำให้โจทก์เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายเพราะบุตรนอกสมรสจะกลายเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายได้ตามวิธีการในมาตรา 1526 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เท่านั้น โจทก์คงมีฐานะเป็นเพียงบุตรที่ผู้ตายได้รับรองแล้วตามมาตรา 1627 และมีสิทธิที่จะรับมรดกในฐานะที่เป็นผู้สืบสันดานได้ตามมาตรา 1629(1)แต่ไม่มีสิทธิได้ค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือฟ้องเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูจากผู้ที่ทำให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ที่ 1 เป็นภริยาของนายบักลิม แช่ล้อย โจทก์ที่ 2 เป็นบุตรของโจทก์ที่ 1 กับนายบักลิม โจทก์ร่วมเป็นมารดาของนายบักลิม จำเลยที่ 2, 3 และ 4 มอบให้จำเลยที่ 1 ขับรถยนต์ จำเลยที่ 1 ขับโดยประมาทชนนายบักลิมถึงแก่ความตาย ขอให้บังคับให้จำเลยร่วมกันใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าขาดไร้อุปการะและค่าทำศพจำเลยทั้ง 4 ให้การว่า โจทก์ที่ 1 ไม่ใช่ภริยา โดยชอบด้วยกฎหมายของนายบักลิม และโจทก์ที่ 2 ก็ไม่ใช่บุตรของนายบักลิมเพราะเกิดจากบิดามารดาที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย ฯลฯ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าทำศพแก่โจทก์ที่ 1 และใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ที่ 2 โจทก์ที่ 1 และที่ 2 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ เป็นว่าให้จำเลยที่ 2, 3 และ 4 ร่วมใช้เงินตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นด้วยจำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงคงได้ความตามคำแถลงของคู่ความและพยานที่โจทก์จำเลยนำสืบเป็นยุติว่า นางสมนึก เพชรเรือง หรือแช่ล้อยโจทก์ที่ 1 เป็นภริยาของนายบักลิม แช่ล้อยหรือแล้วผู้ตาย โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสตามกฎหมาย เกิดบุตรด้วยกัน 1 คน คือเด็กหญิงวรรณา แช่ล้อยโจทก์ที่ 2 แต่ผู้ตายไม่ได้จดทะเบียนว่าโจทก์ที่ 2 เป็นบุตรของผู้ตาย นายกิมจิว แซ่จิ่ง จำเลยที่ 1 และนายหังตงหรือคั่วก แซ่จิ่งจำเลยที่ 2 เป็นบุตรของนายเจ็กชกกับนางกวง แซ่ลิม จำเลยที่ 3 และจำเลยที่ 4 แต่ไม่ได้อยู่ร่วมกับจำเลยที่ 3 และจำเลยที่ 4 โดยมีบ้านแยกไปอยู่ต่างหาก จำเลยที่ 3 และจำเลยที่ 4 ประกอบการค้าและเป็นเจ้าของร้านค้าจิ้งย่งไถ่ซึ่งอยู่ที่ตลาดบางบัวอำเภอบางเขน เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2508 นายกิมจิวจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นพี่ชายของนายหังตงหรือคั่วกจำเลยที่ 2 ได้ขับรถยนต์เลขทะเบียนที่ ก.ท.บ. 1937 ชนนายบักลิม แช่ล้อยหรือแล้วสามีนางสมนึกโจทก์ที่ 1 ถึงแก่ความตายโดยประมาท ซึ่งศาลอาญาได้พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ฐานทำให้คนตายโดยประมาทและคดีถึงที่สุดไปแล้ว รยนต์คันเกิดเหตุมีชื่อนายหังตงหรือคั่วกจำเลยที่ 2

เป็นเจ้าของในทะเบียนที่โจทก์แก้ไกว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์อ่านคำพิพากษาวันที่ 20 พฤษภาคม 2511 เมื่อนับหนึ่งเดือนก็ครบอายุฎีกาในวันที่ 19 มิถุนายน 2511 หาใช่ครบอายุฎีกาวันที่ 20 มิถุนายน 2511 ซึ่งเป็นวันหยุดราชการไม่ ฎีกาของจำเลยจึงขาดอายุความฎีกาตามกฎหมายขอมิ คำสั่งให้จำเลยขาดยื่นฎีกาเสีย ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาตามคำแก้ไกว่าของจำเลยนี้เสีย ก่อน ในปัญหาดังกล่าวนี้นี้ ศาลฎีกาพิเคราะห์เห็นว่า คดีนี้จำเลยชอบที่จะยื่นฎีกาได้ภายในกำหนด หนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ปรากฏว่าศาลได้อ่านคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2511 ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 158 บัญญัติว่า ถ้าระยะเวลา นับเป็นวันก็ดี สัปดาห์ก็ดี เดือนหรือปีก็ดี ท่านมิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้น รวมคำนวณเข้าด้วยฯ ดังนั้นการนับอายุความฎีกาคดีนี้จึงต้องเริ่มนับแต่วันที่ 21 พฤษภาคม 2511 และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 159 บัญญัติว่า ถ้าระยะเวลานับเป็น สัปดาห์ก็ดี เดือนหรือปีก็ดี ท่านให้คำนวณตามปฏิทินในราชการ ถ้าระยะเวลามีได้กำหนดนับแต่วัน ต้นแห่งสัปดาห์ก็ดี วันต้นเดือนหรือปีก็ดี ท่านว่าระยะเวลาย่อมสิ้นสุดลงในวันก่อนหน้าจะถึงวันแห่ง สัปดาห์ เดือนหรือปีสุดท้ายอันเป็นวันตรงกับวันเริ่มระยะเวลานั้น ๆ ฉะนั้นเมื่ออายุความ ฎีกาคดีนี้ เริ่มนับแต่วันที่ 21 พฤษภาคม 2511 กำหนดหนึ่งเดือนจึงสิ้นสุดลงในวันที่ 20 มิถุนายน 2511 ซึ่งเป็นวันก่อนหน้าจะถึงวันแห่งเดือนสุดท้ายอันเป็นวันตรงกับวันเริ่มระยะเวลานั้น แต่ในวันดังกล่าว นี้เป็นวันหยุดราชการ จึงต้องนับถึงวันที่ 21 มิถุนายน 2511 ซึ่งเป็นวันที่เริ่มทำงานใหม่เข้าไป อายุความฎีกาด้วยตามมาตรา 161 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ฉะนั้น ฎีกาจำเลยจึงขาด อายุความดังคำแก้ไกว่าของโจทก์ไม่ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า โจทก์ไม่มีสิทธิที่จะฟ้องเรียกค่า ฤๅการละเมิดและค่าทำศพซึ่งเป็นค่าเสียหายได้ เพราะโจทก์ที่ 2 ไม่ใช่บุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย และโจทก์ที่ 1 ไม่ใช่ภริยาที่ชอบด้วยกฎหมายของนายบัลลิมผู้ตายนั้น ศาลฎีกาพิเคราะห์แล้ว แม้ ปัญหาข้อนี้จำเลยจะมีได้ยกขึ้นกล่าวในชั้นอุทธรณ์ก็ดี แต่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ของประชาชน คู่ความที่เกี่ยวข้องก็ย่อมยกขึ้นอ้างอิงได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แพ่ง มาตรา 249 ในปัญหาข้อนี้ข้อเท็จจริงฟังได้เป็นยุติดังกล่าวข้างต้นแล้วว่า เด็กหญิงวรรณ ชาญ โจทก์ที่ 2 ไม่ใช่บุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของนายบัลลิมผู้ตาย โดยเป็นเพียงบุตรนอกสมรส ของนายบัลลิมผู้ตายกับโจทก์ที่ 1 ซึ่งผู้ตายได้แจ้งทะเบียนคนเกิดว่าเป็นบุตรตน และฤๅการ ละเมิดโดยเปิดเผยตลอดมาเท่านั้น ศาลฎีกาเห็นว่า การที่นายบัลลิมผู้ตายแจ้งทะเบียนคนเกิดว่า เด็กหญิงวรรณโจทก์ที่ 2 เป็นบุตรตนก็ดีหรือได้ทำการฤๅการละเมิดโจทก์ที่ 2 ฉะนั้นบุตรตลอดมา ก็ดี ก็หาทำให้โจทก์ที่ 2 เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายขึ้นมาได้ไม่ เพราะบุตรนอกสมรสจะ กลายเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายได้ก็ต้องเป็นไปตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1526 แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กล่าวคือ เมื่อบิดามารดาได้สมรสกันหรือบิดาได้จดทะเบียนว่า เป็นบุตรหรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรเท่านั้น โจทก์ที่ 2 คงมีฐานะเพียงเป็นบุตรที่นายบัลลิมผู้ตาย ได้รับรองแล้วตามมาตรา 1627 และมีเพียงสิทธิที่จะได้รับมรดกในฐานะเป็นผู้สืบสันดานของผู้ตาย ตามมาตรา 1629(1) จึงไม่มีสิทธิได้ค่าฤๅการละเมิดหรือฟ้องเรียกค่าฤๅการละเมิดจากผู้ที่ทำให้ บิดาตนถึงแก่ความตายได้ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1259/2506 ระหว่างนายเกียต๋า แซ่โจ้ว กับพวก โจทก์ นายแกละหรือยง จินทร์ประสาท กับพวก จำเลย ส่วนโจทก์ที่ 1 ก็เช่นเดียวกัน เมื่อปรากฏว่า ไม่ใช่ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายบัลลิมผู้ตายแล้วก็ไม่ใช่ว่าผู้เสียหายที่มีสิทธิฟ้องเรียกค่า ทำศพผู้ตายจากจำเลยได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำเลยที่ 2 จำเลยที่ 3 และจำเลยที่ 4 ร่วมกับ จำเลยที่ 1 ใช้เงินตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นนั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาจำเลย

ฟังขึ้นจึงพิพากษาแก้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นว่าให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น
ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นศาลอุทธรณ์ ชั้นศาลฎีกาให้เป็นพับไป"

องค์คณะ

บัญญัติ สุขารมณ์ · ไฉน บุญยก · จินตา บุญยอาคม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1146/2513>